

În mijlocul pădurii se află o căsuță.  
Acolo locuiește Percy.  
Când se face prea frig afară, Percy intră în  
căsuța lui, unde e cald și bine.



Toate animalele din pădure știu unde e căsuța  
lui Percy. În fiecare zi, pădurarul își împarte bucu-  
ros prânzul cu ele.

Într-o noapte de iarnă, de frig ce era, a început să ningă. Pe la fereastra lui Percy cădeau fulgi de zăpadă mari și pufoși.

— Brr, s-a zgribulit Percy. Cred că la noapte o să am nevoie de o pătură în plus.

Și-a făcut o cană de cacao fierbinte și s-a pregătit de culcare.

Deodată, Percy a auzit un ciocănit. Era cineva la ușă.

— Oare cine-o fi, în toiul nopții? s-a mirat Percy.





S-a dus la fereastră și s-a uitat afară.  
Pe treptele de la intrare era o veveriță. Părea  
tare amărâtă și înfrigurată.  
— N-am unde să mă culc, Percy, i-a spus ea.  
Culcușul meu e plin de zăpadă.

— Vai de mine! a spus Percy. Dar nu-i nimic,  
am destul loc pentru doi.

Veverița s-a cuibărit lângă Percy și curând a  
început să se încălzească.



„Cioc! Cioc!“ s-a auzit iar la ușă.

— Acum cine-o mai fi? s-a întrebat Percy.

Afară tremurau doi iepurași.

— E f-foarte frig, a spus unul.

— Am înghețat d-de tot, a spus celălalt.

— Sărăcuții de voi, a spus Percy. Hai, veniți înăuntru, să vă încălziți.

Iepurii s-au înghesuit în pat, lângă Percy și veveriță. Nu prea era loc.

— Întoarce-te pe partea cealaltă, a rugat-o Percy pe veveriță. Mă gâdili la nas cu coada.

